

NOTATKA ze wspólnego posiedzenia

**Komisji Budżetu
i Finansów Publicznych**

oraz

**Komisji Spraw
Unii Europejskiej**

Nr posiedzenia: 119

Nr posiedzenia: 120

Data posiedzenia: 3 listopada 2010 r.

Posiedzeniu przewodniczył: senator Edmund Wittbrodt – przewodniczący Komisji Spraw Unii Europejskiej.

Porządek posiedzenia: 1. Negocjacje Nowej Perspektywy Finansowej 2014–2020.

- W posiedzeniu uczestniczyli:
- senatorowie członkowie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych: Wiesław Dobkowski, Piotr Gruszczyński, Kazimierz Kleina, Antoni Motyczka, Henryk Woźniak, Marek Ziółkowski,
 - senatorowie członkowie Komisji Spraw Unii Europejskiej: Edmund Wittbrodt, Jerzy Chróścikowski, Grzegorz Czelej, Piotr Głowski, Stanisław Gorczyca, Tadeusz Gruszka, Witold Idczak, Maciej Klima, Sławomir Kowalski, Norbert Krajczyk, Roman Ludwiczak, Tomasz Misiak, Janusz Rachoń, Andrzej Szewiński, Mariusz Witzak, Grzegorz Wojciechowski, Jan Wyrowiński,
 - zaproszeni goście:
 - Ministerstwo Spraw Zagranicznych:
 - sekretarz stanu Mikołaj Dowgielewicz,
 - zastępca dyrektora Departamentu Polityki Ekonomicznej Marcin Kwasowski,
 - naczelnik wydziału w Departamencie Polityki Ekonomicznej Wojciech Burkiewicz,
 - starszy specjalista w Departamencie ds. Europejskich Kamil Jagodziński,
 - Ministerstwo Finansów:
 - sekretarz stanu Jacek Dominik,
 - zastępca dyrektora Departamentu Unii Europejskiej Krzysztof Sajdak,
 - naczelnik Departamentu Unii Europejskiej Aneta Sukiennik,
 - starszy specjalista w Departamencie Unii Europejskiej Anna Konwicka,
 - Ministerstwo Rozwoju Regionalnego
 - starszy specjalista Dawid Ciupak,
 - poseł do Parlamentu Europejskiego Ryszard Czarnecki.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Informację na temat priorytetów polskiej prezydencji i negocjacji wieloletnich ram finansowych Unii Europejskiej na lata po 2013 r. przedstawił sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Mikołaj Dowgielewicz.

Minister poinformował o trwającej obecnie dyskusji na temat budżetu europejskiego i znaczenia zapisów Strategii UE 2020 dla jego przyszłego kształtu. Poruszył również kwestię projektu wieloletnich ram finansowych Unii Europejskiej.

Podjęcie przez polską prezydencję tematu negocjacji wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 wynika z agendy UE. Według porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie perspektywy finansowej na lata 2007–2013 Komisja Europejska musi do końca I połowy 2011 r. przedstawić propozycję wieloletnich ram finansowych na lata po 2013 r.

Budżet Unii Europejskiej powinien realizować cele Unii Europejskiej i ma być budżetem rozwoju.

Podczas polskiej prezydencji będzie miała miejsce analiza propozycji Komisji Europejskiej i identyfikacji głównych zagadnień negocjacyjnych. Rozmowy na ten temat rozpoczną się w połowie 2011 r., a ich formalne zakończenie nastąpi w 2012 r.

Celem polskiej prezydencji będzie przede wszystkim sprawne przeprowadzenie procesu negocjacji przy maksymalnym zaawansowaniu rozmów, w tym umożliwienie artykulacji interesów wszystkim państwom członkowskim. Potraktowanie negocjacji wieloletnich ram finansowych jako priorytetu ma poparcie instytucji unijnych oraz państw członkowskich. Polska zmierzy się z wyzwaniem pogodzenia interesów narodowych i preferencji dla jak największego budżetu UE z rolą bezstronnego mediatora, dążącego do znalezienia kompromisu.

Minister Dowgielewicz, informując o genezie i przewidywanym harmonogramie prac nad wieloletnimi ramami finansowymi na lata po 2013 r., stwierdził, że Parlament Europejski powołał komisję specjalną, która ma się zajmować wieloletnimi ramami finansowymi. W komisji tej pracuje doświadczona polska grupa europosłów.

Do każdej prezydencji należy porozumienie się z Parlamentem Europejskim i kierowanie pracami w taki sposób, aby nie doszło do sytuacji kryzysowej. Dla Polski, która jest największym beneficjentem netto, będzie to trudne zadanie, ponieważ w trakcie prezydencji Polska będzie musiała realizować rolę „uczciwego pośrednika”, a także sprawnie przeprowadzić proces negocjacji. Do Polski będzie należała wstępna identyfikacja obszarów konsensusu i umożliwienie wszystkim państwom członkowskim artykulacji swoich interesów. Polska, dążąc do znalezienia kompromisu, zmierzy się z wyzwaniem pogodzenia interesów narodowych i jednocześnie preferencji dla jak największego budżetu UE.

W dyskusji europoseł Ryszard Czarnecki poruszył m.in. ważny jego zdaniem problem związany z tworzeniem takich instrumentów finansowych, których celem jest jak największa relacjonalizacja składki członkowskiej kosztem polityki spójności. Dodał, że jest to tendencja reprezentowana przez najbogatsze państwa UE. Poruszył również problem zmiany liczby priorytetów proponowanych przez Polskę i usunięcia z ich składu kwestii strategii Morza Bałtyckiego.

W dyskusji minister, odnosząc się do wystąpienia europosła, zwrócił uwagę na konieczność dostosowywania, a także zmian niektórych priorytetów w wyniku powstawania nowych sytuacji i wydarzeń, których konsekwencje dotyczą również Polski. Należy brać pod uwagę realną możliwość realizacji priorytetów. Bardzo ważnym priorytetem będą negocjacje budżetowe, dokończenie realizacji decyzji traktatowych, priorytetem będzie również Partnerstwo Wschodnie, rynki wewnętrzne i zewnętrzne, aspekty polityki energetycznej.

Dla Polski kluczową sprawą jest przedstawienie przez Komisję Europejską swoich propozycji, zanim Rada podejmie decyzje dotyczące kształtu przyszłego budżetu.

Senatorowie w dyskusji poruszyli kwestie współpracy w ramach trio Polska-Dania-Cypr, współdziałania w obszarze wspólnych celów, możliwości współdziałania w ramach Trójkąta Weimarskiego, wspólnej polityki rolnej, w szczególności możliwości realizacji jej w obecnym kształcie i w tym kontekście kwestii zbieżności lub rozbieżności interesów Polski i Francji, problemu partycypacji Polski jako beneficjenta funduszu spójności w funduszach dotyczących rozwoju technologii i badań naukowych.

Minister Dowgielewicz, odnosząc się do poruszonych w dyskusji problemów, stwierdził m.in., że realnych priorytetów powinno być niewiele i dotyczyć one będą negocjacji wieloletnich ram finansowych, Partnerstwa Wschodniego, kwestii związanych z rynkiem wewnętrznym, zewnętrznymi aspektami polityki energetycznej, wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony. Wyjaśnił, że jeśli chodzi o prace w ramach trio, to przebiegają one dobrze, szczególnie dobra jest współpraca między resortami i ekspertami, natomiast realny wpływ trio ma miejsce na szczeblu ministrów.

Senator Edmund Wittbrodt zwrócił uwagę na trudność w podejmowaniu decyzji budżetowych w sytuacji wymaganej jednomyślności. Wracając do kwestii priorytetów i ogłoszenia ich przez rząd przed rozpoczęciem polskiej prezydencji, stwierdził, że w tej sprawie powinna odbyć się debata plenarna w Senacie.

